

Kr., Ministeren forlanger, skulle de 2,000 Kr. anvendes til at ordne Sagen, nu skal den have sit Kontor, sit Lokale, sin lønede Sekretær osv., nu skal det sættes i System. Naar vi først komme saa vidt, at vi faa den Slags Ting sat i System ved Universitetet, spørger jeg: Hvornaar mon vi saa kunne komme af med det igen? Jeg har aldrig set, at vi ere kommet af med den Slags Ting igen, det hænger ved som Burrer, naar man først har faaet det sat i System. Derfor siger jeg til det ærede Finansudvalg, at det maa undskyldte mig, naar jeg stemmer mod dette Ændringsforslag under Nr. 135 paa Udvalgets Liste. Jeg gør det ikke, fordi jeg mener, at vi skulle holde op med Bevillingen, jeg tror, det havde været rigtigst, om vi bleve staaende endnu nogle Aar paa de 6,000 Kr. og fik faktiske Oplysninger saavel om Foredragene som om Foredragsholderne, kort sagt om det hele Forhold, men paa disse løse Ting, som ere fremførte i Ministerens Skrivelse, synes jeg, man er gaaet for vidt, især naar man nu vil slaa det fast som en bestaaende Ordning. Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) talte forleden Dag om Foredragene i Landboforeningerne; jeg tror ogsaa, at vi der have nogle Eksperimenteringer, som vi med god Grund kunne sige, at vi kunne være fri for, det skal jeg imidlertid ikke sige noget om, men naar han mente, at mange af disse Foredrag ikke vare 10 Øre værd og dog kostede store Summer, vil jeg udtale, at jeg har hørt i det mindste et Par af de andre Foredrag, om hvilke jeg efter mine Begreber maa mene, at de ikke ere 10 Øre værd. Jeg tænker derfor, at han med mig vil være med til ikke at sætte Sagen i bestemt System, og at han derfor vil stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 135. Saa kunne vi tage vort Stade i Fremtiden. Saa snart vi faa denne Sekretær ansat, har man noget at holde sig til, og saa kommer man senere og siger: Vi kunne dog ikke gaa hen og tage noget fra ham. Hvem denne Sekretær skal være, ved jeg ikke, men jeg griber her Lejligheden til at antyde, at jeg som Medlem af Lønningsudvalget tit har lagt Mærke til, at der har været Embedsmænd, som godt forstode ved Siden af deres ordinære Lønninger at skaffe sig saadant et og andet Honorar, et Honorar, som undertiden er gaaet højere op end selve Lønningen. Nu skal dette naturligvis ogsaa være en saadan Honorarpost for en eller anden Mand i en Stilling deroppe, og jeg kan jo forstaa, at det vilde gøre ham ondt, hvis den

en Gang skal tages fra ham. Jeg siger derfor: Lad os staa paa Vagt straks, og lad os være fri for at faa dette gjort paa det nuværende Standpunkt. Hvis det saa i Fremtiden viser sig, at disse Foredrag virkelig udrette det, som Ministeriet i sin Skrivelse har antydnet, naa ja, saa kunne vi jo gaa videre og give en saadan Bevilling, men for Tiden tror jeg rigtig nok, at det er for tidligt. Jeg tillader mig derfor at anbefale at stemme imod Ændringsforslaget under Nr. 135.

Ordføreren (J. C. Christensen): Den Ændring i Højskoleloven, som den ærede sidste Taler talte om, ligger jo ikke for. Jeg har kun i den Henseende stillet et Spørgsmaal til Ministeren, som han imidlertid har ment, at der ikke var Grund for ham til at besvare, da han var fungerende Minister. Jeg skal blot gøre en kort Bemærkning om Understøttelsen til selve Skolerne.

Det ærede Medlem mente, at man muligvis kunde skære noget bort af den i Loven opførte Understøttelse. Det tror jeg ikke, man kan. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i, at naar Loven kommer til Revision, maa man ogsaa tage Hensyn til de Skoler, der leve som et Slags Paahæng paa Loven, men jeg tror ikke, at man kan tage Hensyn dertil ved at skære bort af Pengene. Der er dog faktisk en Udvikling ved vore Højskoler, ogsaa ved de gode Højskoler, og Bidraget er nu svundet ind til ikke at være mindre, end da Loven blev given, saa jeg tror, man vilde gøre Skade ved en Beskæring af Summen. Højskolerne ønske vist snarere en større Sum, men om man vil bevilge den, er et Spørgsmaal for sig, som jeg ikke skal komme ind paa. Jeg erkender, at Højskoleloven trænger til en Revision, baade paa det Punkt, som det ærede Medlem omtalte, og navnlig paa det Punkt, som jeg særlig opholdt mig ved, nemlig Understøttelsen til de trængende Højskoleelever. Naar vi faa Beretningen, som jeg antager vil blive offentliggjort inden 3die Behandling, ville vi sikkert faa Vidnesbyrd om, at der er Trang til Stede, og det er sikkert, af Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer, baade Regeringen og begge Tingene, maa komme til at tage denne Sag op, om ikke i Aar eller til næste Aar, saa dog i den nærmeste Fremtid.

Om Aftenskolebevillingen, om hvilken det ærede Medlem sagde, at den var lovlig knap, skal jeg kun gøre den Bemærkning, at ere de Understøttelser til Aften-